

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

A N U L VII Nr. 342

4 PAGINI, 25 BANI

Vineri 28 octombrie 1955

Să îmbunătățim munca de conducere a școlii

Activitatea directorului are o importanță deosebită pentru întreaga muncă instructiv-educativă ce se desfășoară în școală. Îndrumînd și controlînd procesul pedagogic, lucrînd nemijlocit cu cadrele didactice, directorul are posibilitatea să influențeze direct activitatea acestora, să determine crearea unui anumit stil de muncă, a unei atitudini juste față de sarcinile care trebuie îndeplinite. Un director bun, cu o pregătire multilaterală, care cunoaște condițiile de muncă specifice școlii este sufletul colectivului pedagogic.

Directorul este un om cu o pregătire tehnică, cu experiență în munca instructiv-educativă. Înarmarea lui cu știința marxist-leninistă, cu cunoașterea politicii statului nostru democrat-popular are o însemnătate hotărîtoare pentru întreaga activitate ce o desfășoară.

Sarcinile directorului sînt multiple și variate. Cea mai importantă dintre ele este însă aceea de a controla și de a îndruma munca pe care o desfășoară pedagogii în vederea înarmării elevilor cu cunoștințele tehnice și a educării lor în spiritul moralei comuniste, de a realiza unitatea de acțiune a întregului colectiv pedagogic.

Directorul are datoria să vegheze ca în școala pe care o conduce să se aplice hotărîțile partidului și guvernului cu privire la învățămînt, să se respecte planurile și programele de învățămînt, instrucțiunile Ministerului Învățămîntului.

De felul în care directorul își organizează munca, de exigența pe care o manifestă el față de activitatea acestora pe care-i îndrumă depinde în mare măsură mersul întregii activități instructiv-educative. El trebuie să aleagă cu mult discernămint metode pe care le folosește în munca ce o desfășoară în rîndurile cadrelor didactice, precum și mijloacele cu ajutorul cărora să-și realizeze sarcinile.

În anii puterii populare în învățămînt, ca și în toate celelalte domenii de activitate, au crescut cadre de conducere prietene, care obțin rezultate din ce în ce mai bune. Cei mai mulți directori urmăresc îndeaproape felul în care cadrele didactice din școala lor se pregătesc pentru lecții, asistă cu regularitate la ore, își întocmesc caiete de observații. Tov. P. Eremia, directorul școlii de 7 ani nr. 2 cu limba de predare maghiară din Sighet, de pildă, își întocmește la începutul fiecărei săptămîni un plan în care își trece principalele probleme pe care are de gând să le urmărească. Asistînd cu regularitate la lecții, el își îmbunătățește caietul de asistență cu noi observații în legătură cu conținutul lecțiilor, cu felul cum este folosit materialul didactic, cu modul în care se realizează controlul cunoștințelor etc. Pe baza acestor observații el ia apoi măsuri care duc la îmbunătățirea muncii. Cu același interes își întocmește caietul de asistență și tov. Ion Negrea, directorul școlii de 7 ani nr. 15 din Orașul Stalin. El menționează în caiet și scopul pentru care asistă la lecții. Asistînd la cîteva lecții de istorie, de exemplu, el și-a propus să urmărească cum interpretează profesorul faptele istorice și cum sînt înțelese acestea de elevi.

Pentru ca directorul să poată aprecia în mod just o lecție, să dea îndrumări cadrelor didactice, este necesar ca el însuși să se pregătească înainte de a intra în clasă. Directorul nu trebuie să înceadă de a fi un bun profesor, chiar dacă în momentul de față el nu mai predă. Mai există însă directori care socotesc în mod greșit că munca de conducere a școlii îi scutește de a se perfecționa ca profesori. Asemenea directori, chiar atunci cînd asistă la lecții, nu contribuie cu nimic la îmbunătățirea procesului de învățămînt, pentru că nu pot face aprecieri juste asupra felului în care s-a desfășurat lecția și ca atare nu pot să dea îndrumările necesare.

Mai sînt în școlile noastre directori nepăsători față de încălcarea planurilor și a programelor de învățămînt. Așa, de pildă, în anul școlar trecut, la școala elementară nr. 3 din satul Vidrabărași, la școlile din satele Vidrabărași și Abrud-Cristea, raionul Cîmpeni, unii pedagogi nu au respectat numărul de ore prevăzut pentru predarea unor materii, iar alții au inversat, fără nici o justificare, ordinea capitolelor. Directorii școlilor menționate nu au cunoscut aceste lipsuri pînă cînd nu le-au descoperit organele de îndrumare și control raionale.

Sînt, de asemenea, unii directori care neglijează munca educativă în rîndurile elevilor. Această muncă ridică probleme dintre cele mai variate, de rezolvarea cărora directorul este răspunzător. El trebuie să îndrume activitatea dirigîntilor, să le atragă acestora atenția, încă de la începutul anului școlar, asupra

problemele educative mai importante, să le înlesnească colaborarea cu profesorii care predau la clasa respectivă, să asigure o legătură strînsă a școlii cu părinții elevilor. Directorul este acela care răspunde în primul rînd de realizarea educației patriotice a elevilor, de asigurarea unei bune discipline în rîndurile lor. Cum se poate explica însă, dacă nu prin nepăsarea directorilor față de problemele educative, faptul că într-o serie de școli, ca de pildă la școala de 7 ani din Cîmpeni-centru (director N. Omei), în anul școlar trecut elevii deteriorau avuții obștești, aveau o atitudine necivilitoasă față de profesori, se prezentau la lecții insuficient pregătiți, copiau la lucrările scrise etc.? Este necesar ca directorii să acorde cea mai mare importanță activității educative în rîndurile elevilor și să antreneze în această muncă întregul colectiv didactic. Este bine ca la sfîrșitul fiecărui pînar directorii să discute cu profesorii diriginți și cu celelalte cadre didactice probleme educative care nu au fost încă rezolvate, pentru a ști încotro trebuie să-și îndrepte atenția în etapa următoare.

Organizațiile de pionieri și U.T.M. din școlile noastre constituie cel mai însemnat sprijin al cadrelor didactice în realizarea disciplinei conștiente, în obținerea unor bune rezultate la învățatură, în munca de educare a elevilor în spiritul moralei comuniste. Dacă directorii de școli vor da toată atenția muncii organizațiilor de tineret, dacă le vor acorda sprijinul necesar, vor reuși să rezolve împreună cu aceste organizații problemele importante pe care le ridică munca în școală, vor putea valorifica în cea mai mare măsură posibilitățile nelimitate ale organizațiilor de tineret de a contribui la educarea patriotică a elevilor.

Un bun mijloc de rezolvare a problemelor importante din munca școlii îl constituie activitatea colectivă a consiliului pedagogic. Ședintele consiliului pedagogic îi dau directorului posibilitatea să-și completeze informațiile asupra situației la învățatură a elevilor, asupra îndeplinirii muncii pe care o desfășoară cadrele didactice, să pună în discuție problemele principale ce se ridică în fața școlii în etapa respectivă. Răspunzînd de munca întregului colectiv didactic, directorul are dreptul să tragă la răspundere pe cei care nu se achită conștient de sarcinile ce le revin.

Nu mai printr-un control sistematic al muncii pedagogilor, printr-o exigență crescîndă din partea conducerii școlii se poate asigura o creștere continuă a nivelului muncii de instruire și educare a elevilor. Exemplul personal pe care îl dă directorul în munca are o influență directă asupra colectivului didactic. Directorul nu trebuie să uite că buna desfășurare a procesului de învățămînt depinde în mare măsură de felul în care el și-a înțeles pe învățătorii și profesorii într-un colectiv încheiat, care să manifeste față de elevi aceleași cerințe, aceleași exigențe, care să lupte pentru același țel: înarmarea elevilor cu cunoștințele tehnice și educarea acestora în spiritul moralei comuniste.

Rezultate bune în muncă se obțin în aceste școli în care cadrele didactice sînt preocupate permanent de ridicarea calificării lor. Directorul de școală își revine sarcina de a îndruma cadrele didactice în această privință, de a acorda un sprijin multilateral acestora care nu au calificare superioară, determinîndu-i să urmeze cursurile fără frecvență ale diferitelor facultăți. De asemenea, directorul trebuie să sprijine prin toate mijloacele pe pedagogii cuprinși la cursurile de perfecționare a cadrelor didactice, dînd el însuși un exemplu bun în această privință prin seriozitatea cu care muncește pentru propria sa perfecționare.

Fără discuție, principala sarcină a directorului este de a îndruma munca instructiv-educativă din cadrul școlii. Totuși, el trebuie să se îndrepte cu aceeași atenție și spre problemele de ordin administrativ. Asigurarea bazei didactice-materiale a școlii, buna organizare a internatului — acolo unde există — au o influență hotărîtoare pentru buna desfășurare a muncii didactice.

În fața directorilor de școli stau sarcini importante. Ei trebuie să controleze și să îndrume cu competență munca pedagogilor și, totodată, să ia măsuri pentru înlăturarea lipsurilor constatate. Toate aceste sarcini capătă în fiecare școală un conținut deosebit, strîns legat de condițiile în care își desfășoară activitatea fiecare unitate. Ținînd seama de aceste condiții, oprindu-se asupra problemelor esențiale ale muncii, mobilizînd întregul colectiv didactic la rezolvarea lor, directorul va izbuti să răspundă cu cinste sarcinilor ce stau în fața școlii.

Desene ale elevilor din țara noastră trimise la expoziții peste hotare

În acest an, Crucea Rosie a R.P.R. a luat parte la expozițiile de desene și picturi organizate de către Comitetul executiv al Ligii societăților de Cruce Rosie în 27 de țări, în cadrul programului internațional de artă școlară.

Din cele peste 2.000 de lucrări ale elevilor participante la concursul național inițiat de Crucea Rosie a R.P.R. în colaborare cu Ministerul Învățămîntului, în anul școlar 1954-1955 au fost selecționate 540 de lucrări care au fost trimise la expozițiile din Austria, Belgia, R. P. Bulgaria, Canada, R. Cehoslovacă, Chile, Columbia, Ecuador, Filipine, Finlanda, Franța, R. F. Germană, Grecia, Irlanda, Italia, R.P.F. Iugoslavia, Japonia, Luxemburg, Noua Zeelandă, Norvegia, Pakistan, R.P. Polonă, Suedia, S.U.A., Taiwan, R.P. Ungară și Venezuela.

In cinstea Congresului partidului

Realizările și angajamentele cadrelor didactice

Școlile din orașul Cluj sînt hotărîte să întîmîne cel de al doilea Congres al partidului prin noi realizări. De exemplu, cadrele didactice de la școala medie nr. 8 de fete acordă o mare însemnătate îmbunătățirii muncii melodice. În cadrul cabinetului metodic al școlii, rodeschis de curînd, se fac și unele cercetări în domeniul diferitelor specialități. Astfel, se lucrează la determinarea curbei de oboseală

la elevilor prin aplicarea metodelor Ivanov - Smolenski și Krasnogorski. La această lucrare sînt antrenate tov. Maria David, directoarea școlii, prof. Silvia Weiss și medicul Suliță și Antal.

La școala medie nr. 7 de băieți cu limba de predare maghiară, Congresul este întîmînat cu angajamente însemnate. În planul întocmit de organizația de bază sînt prevăzute următoarele acțiuni: prezentarea în consiliul pedagogic

a unui referat cu titlul: „Educația patriotică în predarea diferitelor obiecte de învățămînt”, discutarea cu elevii a însemnătății Congresului în cadrul orelor educative, înțelegerea unei sedințe cu părinții, în care să se vorbească despre „Rolul familiei în educația patriotică a copilului”, efectuarea a 2000 de ore de muncă voluntară pentru construirea stadionului de pe dealul Cetățuia etc.

N. PAVEL

Pedagogii își sporesc eforturile

În întîmpinarea Congresului al II-lea al partidului, cadrele didactice de la școala medie de băieți din Făgăraș și-au sporit eforturile în muncă, luptînd pentru rezultate din ce în ce mai bune în instruirea și educarea elevilor. Exemplul muncitorilor din oraș, care însuși zi de zi noi realizări în cinstea acestui mare eveniment, este pentru fiecare învățător și profesor un viu imbold.

Luptînd pentru realizarea educației comuniste, pedagogii școlii se străduiesc să găsească cele mai potrivite căi de cunoaștere și influențare a elevilor. Experiența anilor trecuți le-a arătat că sedințele pe care le tin diriginții cu profesorii clasici sînt un bun prilej de a cunoaște elevii, de a stabili în comun măsuri menite să ridice nivelul muncii educative. De aceea pedagogii de la școala medie

de băieți din Făgăraș au hotărît să organizeze regulat asemenea sedințe în care, mai mult decît într-un consiliu pedagogic, se poate discuta în amănunt despre comportarea, nivelul de pregătire, munca și posibilitățile fiecărui elev.

În orașul Făgăraș se constituie acum un cabinet pedagogic, care va funcționa chiar în localul școlii medii de băieți. Directorul școlii tovarășul Eugen Dumitrescu, care va conduce acest cabinet, se preocupă îndeaproape de pregătirea necesară pentru întregirea activității. Pe baza îndrumărilor Centrului pedagogic de perfecționare a cadrelor didactice, el întocmește un plan de activitate adaptat condițiilor în care muncește cadrele didactice din orașul Făgăraș, problemelor pe care le au de rezolvat.

Pentru a desfășura de la început o muncă rodnică, sistematică, tovarășul Dumitrescu va merge la cabinetul pedagogic al Orașului Stalin pentru a cerceta la fața locului sistemul după care își desfășoară această activitate. În special el se interesează de organizarea consultațiilor. Colectivul de metodele alege acum, din bibliotecile școlilor din oraș, material documentar care să fie centralizat la cabinet pentru a sta la dispoziția tuturor cadrelor didactice.

Pedagogii școlii medii de băieți din Făgăraș și-au manifestat din plin inițiativa în ce privește găsirea mijloacelor și metodelor prin care să realizeze o mai temeinică pregătire a elevilor. În cinstea Congresului partidului, ei sînt hotărîți să le folosească pentru a obține succes tot mai însemnat.

SANDA PETRESCU

Măsuri menite să îmbunătățească activitatea școlii

Întîmpinarea celui de al II-lea Congres al P.M.R. cu fapte deosebite contribuie pentru comunistii din organizația de bază de la școala medie de băieți nr. 1 din orașul Galați o preocupare de seamă. Astfel, printre măsurile menite să ridice nivelul la învățatură al elevilor — măsuri la realizarea cărora sînt mobilizați abii pedagogii comunisti cît și ceilalți învățători și profesori ai școlii

— se numără organizarea consultațiilor la diferite discipline, organizarea unor consfătuiri tematice, la care vor fi popularizate cele mai bune metode de predare etc.

În vederea întăririi educației comuniste a elevilor, diriginții vor expune în fața elevilor fapte care să ilustreze trecutul glorios de luptă al Partidului nostru. De asemenea, elevii vor vizita Muzeul Istoric

local și locurile unde au trăit luptătorii ilegali din localitate. De asemenea organizația de tineret va acorda o atenție sporită activității extrașcolare a elevilor.

În cinstea Congresului, echipa artistică a școlii pregătește un program legat de trecutul de luptă al Partidului, program care va fi prezentat în comunele și satele regiunii.

A 37-a aniversare a Comsomolului

Lenin vorbind la Congresul al III-lea al Comsomolului.

Se împlinesc 37 de ani de la crearea Comsomolului, sprijinul de nădejde și rezerva de cadre a gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

Comsomolul a fost creat în zilele grele ale războiului civil, la 29 octombrie 1918. Din primele zile ale existenței sale, Uniunea Tineretului Comunist Leninist a pășit, sub conducerea și îndrumarea Partidului, pe calea luptei pentru înlăturarea dictaturii proletariului, pentru apărarea și consolidarea cuceririlor Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Împreună cu zecile de milioane de muncitori și țărani, comsomoliștii au luptat cu eroism pentru zdrobirea intervenționiștilor și a gardiștilor albi. Ordinul „Steagul Roșu” — primul din cele trei distincții care marchează istoria Comsomolului — arată înalta apreciere pe care Partidul Comunist și Guvernul Sovietic au dat-o contribuției aduse de tineretul comunist în înfrîngerea dușmanului pe toate fronturile războiului civil.

După terminarea războiului civil, poporul sovietic s-a avîntat în luptă pentru refacerea economiei naționale, pentru industrializarea socialistă a țării, colectivizarea agriculturii și înfăptuirea revoluției culturale. Tineretul sovietic, organizat și mobilizat de Comsomol, sub conducerea Partidului Comunist, a participat cu însuflețire la opera de construire a socialismului.

La 2 octombrie 1920, la cel de al treilea Congres al Comsomolului, V. I. Lenin a rostit istorica sa cuvîntare cu privire la rostul istoric și pentru marea operă de educare a tineretului, guvernul sovietic a acordat Comsomolului cea mai înaltă distincție, „Ordinul Lenin”.

În anii de după război, alături de întregul popor sovietic, tineretul a participat activ la munca pentru vindicarea rănilor grele ale războiului.

Pătruns de un fierbinte patriotism, tineretul sovietic a dovedit hotărîrea lui de a munci neobosit pentru construirea comunismului. În industria grea, pe santierul de construcții, în sovhozuri și colhozuri, tineretul sovietic a muncit cu abnegație pentru îndeplinirea și depășirea prevederilor celui de al cincilea plan cincinal. Mii de tineri participă la marea operă de destelenire și valorificare a pămînturilor întinse din Altai și Kazahstan.

Pentru tineretul din patria noastră și pentru educatorii lui, drumul glorios de luptă al Comsomolului constituie un izvor nesecat de învățatură. Cu prilejul sărbătorii zilei Comsomolului, cadrele didactice au posibilitatea să lărgescă cunoștințele tineretului nostru despre Comsomol, să determine creșterea continuă a dorinței tineretului nostru de a duce mai departe tradițiile eroice ale U.T.C. și de a învăța în permanență din experiența Comsomolului pentru a deveni un ajutor de nădejde al Partidului Muncitoresc Român în opera de construire a socialismului în patria noastră.

În anii construcției socialiste tineretul sovietic a muncit cu un entuziasm nemaiîntîlnit. Comsomolul a fost o adevărată unitate de șoc. Inițiativa tineretului, elanul său creator, îmbinate cu însușirea tehnică a tehnicii celei mai moderne, au dat o contribuție deosebită în marea bătălie pentru construirea socialismului.

În tot acest timp Comsomolul a fost călăuzit de zi de zi de porunca lui Lenin care a cerut tineretului să învețe. C.C. al P.C.U.S., în frunte cu I. V. Stalin, a îndrumat în permanență Comsomolul în vederea aplicării indicațiilor lui Lenin și a dezvoltat aceste indicații corespunzător noilor condiții. Pentru marea contribuție adusă la opera de construire a socialismului, guvernul sovietic a decernat pentru a doua oară Comsomolului, decretîndu-i ordinul „Steagul Roșu al Muncii”.

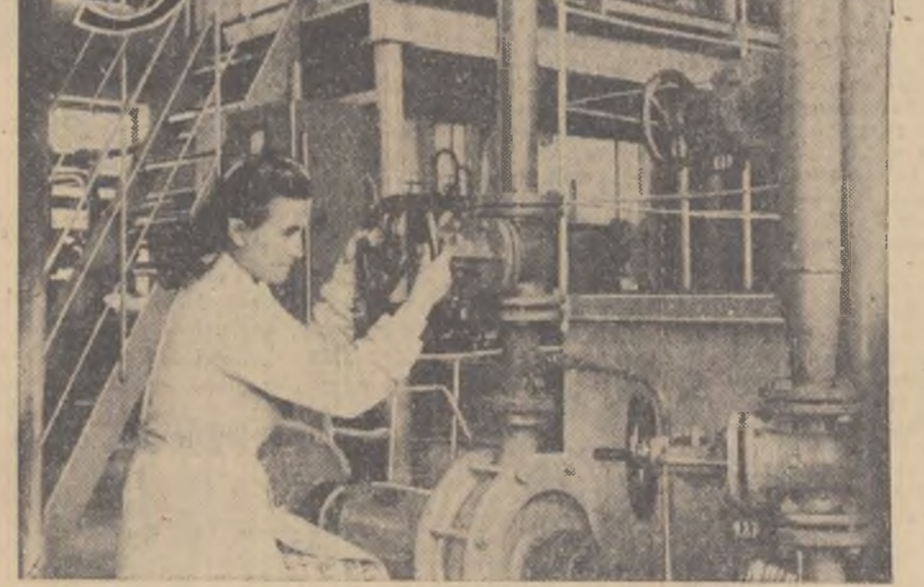
Au urmat alții trei al Marelui Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei. Partidul Comunist a îndreptat toate eforturile oamenilor sovietici în direcția zdrobirii agresiilor fasciste. Întregul tineret sovietic a fost mobilizat de Comsomol la luptă împotriva cotropitorilor. Alături pe front, cît și în spatele frontului, tineretul, îndrumat și condus de partid, a săvîrit și fapte de eroism legendar. Numele partizan; comsomoliștii Zoia Kosmodemianskaia, al membrilor „Tinerii Gărzi” din Krasnodon, al lui Alexandr Matfosoș și al multor alți tineri sovietici sînt rostite astăzi cu admirație și respect nu numai de tineretul sovietic, de oamenii sovietici, ci și de tineretul din celelalte țări, de oamenii cinstiți din întreaga lume. Pentru meritele sale excepționale față de patrie în anii războiului și pentru marea operă de educare a tineretului, guvernul sovietic a acordat Comsomolului cea mai înaltă distincție, „Ordinul Lenin”.

În anii de după război, alături de întregul popor sovietic, tineretul a participat activ la munca pentru vindicarea rănilor grele ale războiului.

Pătruns de un fierbinte patriotism, tineretul sovietic a dovedit hotărîrea lui de a munci neobosit pentru construirea comunismului. În industria grea, pe santierul de construcții, în sovhozuri și colhozuri, tineretul sovietic a muncit cu abnegație pentru îndeplinirea și depășirea prevederilor celui de al cincilea plan cincinal. Mii de tineri participă la marea operă de destelenire și valorificare a pămînturilor întinse din Altai și Kazahstan.

Pentru tineretul din patria noastră și pentru educatorii lui, drumul glorios de luptă al Comsomolului constituie un izvor nesecat de învățatură. Cu prilejul sărbătorii zilei Comsomolului, cadrele didactice au posibilitatea să lărgescă cunoștințele tineretului nostru despre Comsomol, să determine creșterea continuă a dorinței tineretului nostru de a duce mai departe tradițiile eroice ale U.T.C. și de a învăța în permanență din experiența Comsomolului pentru a deveni un ajutor de nădejde al Partidului Muncitoresc Român în opera de construire a socialismului în patria noastră.

Pe drumul electrificării patriei

În urmă cu 5 ani, la 26 octombrie 1950, a avut loc istorica plenară a C.C. al P.M.R. care a discutat și a aprobat raportul asupra de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej șeful planului de electrificare a patriei noastre. La baza politicii partidului de electrificare a țării stau genialele indicații ale lui Lenin potrivit cărora electrificarea trebuie să meargă cu un pas înaintea industrializării.

Poporul nostru a primit cu încredere și entuziasm marea veste cu privire la electrificarea țării. Partidul a explicat maselor largi ale poporului că îndeplinirea prevederilor planului de electrificare ne va ajuta să lichidăm greaua mîsură rămasă de la burghezie în domeniul producției de energie electrică, să trecem economia națională pe o bază tehnică nouă, modernă și a chemat poporul la luptă pentru înlăturarea planului de electrificare.

De atunci au trecut doar cinci ani. În această perioadă au fost obținute realizări importante în toate sectoarele prevăzute în planul de electrificare. Încă în anul 1952 au fost puse în funcțiune marea termocentrală „Gh. Gheorghiu-Dej” de la Doicești și termocentrala Ovidiu II din

Dobrogea. Numai cu un an mai tîrziu a început să producă energie electrică puternică termocentrala „Steaua Rosie” de la Singureni de Pădure. Astăzi furnizează, de asemenea, energie electrică și noua termocentrală de la Comănești.

Cu mîndrie vorbesc poporul nostru și de succesele obținute în construcția centralelor hidroelectrice. În anul 1953 a fost pusă în funcțiune hidrocentrala de la Moșeni. La Bicaz se desfășoară cu intensitate munca pe santierul hidrocentralii „V. I. Lenin”, cea mai mare lucrare a planului de electrificare. Harta energetică a patriei noastre va fi completată în anii următori cu noi și importante centrale electrice care sînt astăzi în curs de construcție.

În cei cinci ani care au trecut de la adoptarea planului de electrificare puterea instalată la centralele a crescut de două ori. Rezultatele obținute în electrificarea țării au avut o mare însemnătate pentru dezvoltarea industriei noastre grele — baza dezvoltării întregii economii naționale. Întrucît a crescut producția de energie electrică, în acești ani au intrat în funcțiune o serie de fabrici noi și s-a folosit mai din plin tehnica nouă. S-au făcut

pași însemnați înainte și în domeniul electrificării agriculturii și a satelor. Au fost construite la sate numeroase microcentrale care folosesc apă, combustibilul local sau deseurile combustibile. Întreprinderile statului au furnizat pentru agricultură numeroase grupuri electrogene și motoare electrice pentru acționarea, batolozelor, a pompelor de irigație etc. În acești cinci ani au fost electrificate mai multe sate decît s-au electrificat în 60 de ani în timpul regimului burghez-mosieresc.

În anii guvernării mosierilor și capitaliștilor România n-a avut o industrie electrotehnică proprie. Ca și în alte multe domenii, și în acest important sector de activitate produsele necesare erau importate în cantități nelindustriale, și bineînțeles, la prețuri și în condiții înrobitoroare. Astăzi poporul nostru dispune de o industrie electrotehnică în plină dezvoltare, cu care pe bună dreptate ne mîndrim.

Poporul român este pe deplin conștient că marile sale realizări pe drumul electrificării patriei ar fi fost cu neputință fără ajutorul permanent, frățesc și dezinteresat al Uniunii Sovietice. Tîra Socialismului victorios n-a pus la dispoziție o bogată documentație tehnică, n-a livrat utilaj de înaltă tehnicitate, n-a trimis specialiști cu o vastă pregătire și cu experiență, care au participat direct, alături de muncitorii și tehnicienii romîni, la montarea și punerea în funcțiune a instalațiilor.

Nu este departe timpul cînd, datorită ajutorului primit din partea U.R.S.S., țara noastră va putea produce energie electrică nu numai pe baza folosirii apei și a cărbunului, ci și pe baza utilizării energiei termo-nucleare.

Realizările obținute în primii cinci ani al planului de electrificare a țării constituie o nouă și puternică confirmare a justetei politicii partidului și guvernului nostru, politica ce pornește de la interesele fundamentale ale poporului și se bizuie pe marea și înepușabila forță a poporului, pe capacitatea creatoare ale oamenilor muncii. Poporul nostru, strîns unit în jurul partidului și guvernului și bucurîndu-se de ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice și al țărilor de democrație populară, știe

că nimic nu-l va putea împiedica să construiască cu succes socialismul în patria noastră.

În aceste zile, cînd facem bilanțul economic al succesorilor obținuți în electrificarea țării — întregul nostru popor muncitor își manifestă hotărîrea de a continua cu înfîrșire lupta pentru îndeplinirea sarcinilor mari ale celei de a doua etape a planului de electrificare. Electrificarea patriei noastre este o cauză a întregului popor.

Întîmpinarea celui de al doilea Congres al partidului constituie pentru poporul nostru un prilej de intensificare a eforturilor pentru înlăturarea programului de măsuri economice elaborate de partid și guvern în vederea sporirii bogățiilor naționale în scopul ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Poporul nostru este hotărît să obțină noi succese pe frontul electrificării patriei. Opera de electrificare a țării cere eforturi sustinute și din partea lucrătorilor din învățămînt. Avem marea datorie de a asigura o înaltă pregătire a viitorilor ingineri care vor lucra în acest important sector de activitate. Școlile profesionale de tehnici, școlile tehnice și școlile tehnice de maistri trebuie, de asemenea, să acorde o mare atenție pregătirii cadrelor care vor lucra pe tîrîmul electrificării patriei. Și în fața școlii de cultură generală electrificarea țării ridică probleme însemnate, atît cu privire la instruirea cît și la educarea tineretului, la pregătirea lui pentru viață, pentru munca productivă. Să ajutăm tineretul să dobîndească în anii de școală o serie de cunoștințe de care să se poată folosi în viață. Pedagogii trebuie să facă cunoscute elevilor marile realizări obținute de poporul nostru muncitor pe drumul electrificării R.P.R., să dezvolte dragostea tineretului pentru țara noastră, abilitatea în resurse naturale, pentru talentul și harnicul nostru popor care folosește cu pricepere aceste bogății în vederea continuei sporiri a puterii patriei.

Împreună cu întregul nostru popor muncitor, lucrătorii din învățămînt sînt hotărîți să-și sporească eforturile pentru a obține noi succese pe drumul înfloririi patriei.

Împreună cu întregul nostru popor muncitor, lucrătorii din învățămînt sînt hotărîți să-și sporească eforturile pentru a obține noi succese pe drumul înfloririi patriei.

Împreună cu întregul nostru popor muncitor, lucrătorii din învățămînt sînt hotărîți să-și sporească eforturile pentru a obține noi succese pe drumul înfloririi patriei.

LUNA PRIETENIEI ROMINO-SOVIETICE

I. V. MICIURIN, marele transformator al naturii

Se implinesc zilele acestea 100 de ani de la nasterea lui Ivan Vladimirovici Miciurin, genial transformator al naturii, inap-tatorului unei adevărate revoluții în știința biologică.

Conf. univ. Octav Munteanu

Miciurin a provocat apariția variațiilor dorite, supunând organismul tânăr condițiilor de mediu extern, alese în mod rațional pe baza unui plan dinainte stabilit.

Efectuând această muncă, el a descoperit legea plasticității organismelor vegetale în stadiile tinere de dezvoltare, legi potrivit cărora cele mai plastice organisme sînt puștii hibridi cei mai tineri, butașii crengilor inferioare, adică organisme cît mai tinere din punctul de vedere al dezvoltării stadiile, și soiurile care au fost supuse în timpul existenței lor unor modificări dese și brusce. Pe această cale Miciurin a putut crea noi soiuri de plante.

Una dintre laturile deosebit de importante ale activității lui Miciurin o constituie continuarea teoriei materialiste a lui Darwin și Timiriazev cu privire la ereditate, teorie potrivit căreia prin ereditate se înțelege păstrarea și transmiterea la urmași a ceea ce este asemănător în structura în fiziologia

și în particularitățile fizico-chimice ale organismelor. Imbogățind această teorie, el a demonstrat variabilitatea eredității, arătînd rolul condițiilor mediului extern în formarea organismului. Miciurin a dovedit că ereditatea este falsă al teoriilor weismannist-morganiste, care pretind că prin ereditate se transmit caracterele gata formate, și a demonstrat că prin ereditate se transmit numai tendințele de a cere anumite condiții de dezvoltare, de a lege și a asimila aceste condiții. Dacă cerințele organismului nu sînt satisfăcute, mai ales în stadiile tinere, organismul fiind silit să asimileze noi condiții de mediu își schimbă în mod corespunzător ereditatea. Realizările lui Miciurin demonstrează că ereditatea nu se doarește unei „substănte ereditare” speciale, independentă de restul corpului, cum în mod neînțelept susțin weismannist-morganistii, ci că ea este o proprietate a învelișului corp viu și a oricărei părți vii din corp. Modificarea eredității nu se produce în timpul, fără cauză, cum susține teoria mutaționistă a lui De Vries, ci prin modificarea fiului normal de metabolism, care are ca rezultat apariția însăși a mutațiilor.

Tezele lui Miciurin despre ereditate, despre biologia dezvoltării organismelor, constituie baza teoretică a metodelor sale de dirijare a variabilității organismelor vegetale: metoda acclimatizării, hibridarea sexuală, hibridarea vegetativă, metoda mentorului.

Elaborarea acestor metode a dus la creșterea în bogăție a științei biologice, el și la creșterea a peste 300 de soiuri noi de plante, care demonstrează însele posibilitățile ale omului de a transforma natura. Astfel, prin metoda acclimatizării, care constă în creșterea plantelor sudice din semințe sîmănate în regiuni nordice și în selecția puștelor rezultate, Miciurin a obținut varietățile Mur-abundent, vișinul Pridorodnaia al lui Miciurin, ciresul Pervaia Lastocka. Prin metoda hibridării sexuale a creat varietățile Antonovka galbenă, Antonovka safraună, Slavianka, iar prin încrucișarea repetată a hibridilor cu cele mai bune varietăți străine de cultură, ale căror însușiri se consolidează în acest fel, varietățile Păpin safraun, Bellefleur rus, Paradox etc. Prin hibridarea sexuală (adecă între soiuri străine de locul unde urmează a fi crescut hibridul), metodă care evita dominanța la hibrid a caracterelor unuia din părinți, Miciurin a creat celebrele soiuri Beurre de Iarnă al lui Miciurin, Bellefleur Kitaika etc. Folosind hibridarea sexuală îndepărtată din punct de vedere sistematic (între specii și între genuri), Miciurin a putut obține nu numai varietăți superioare, ci chiar și specii cu totul noi, cum este Ceraspadus, obținut din încrucișarea vișinului de steapă cu vișinul de Pensilvania și cu mîl-nul japonez.

Rezultate deosebit de valoroase în transformarea dirijată a naturii a obținut Miciurin și prin folosirea metodei hibridării vegetative (altoiuri în care componenții se deosebesc din punctul de vedere al vârstei stadiiale). Aplicînd această metodă el a creat, de pildă, soiul de mere Reimela Bergamotte, Miciurin a elaborat metoda mentorului (a educării la hibrid a însușirilor dorite, folosind hibridarea vegetativă astfel încît un component — educatul — să fie obligat a se hrăni cu produsele elaborate de celălalt component — educatorul. Pe baza acestei metode Miciurin a creat excelentul soi Kandil Kitaika și numeroase alte soiuri la care dezvoltă, după voie, anumite însușiri și caractere.

Munca uriașă pe care a desfășurat-o Miciurin pentru crearea unor noi soiuri de plante l-a dat prilejul să descopere legile dominantei caracterelor, prin cunoașterea cărora se pot prevedea care sînt plantele reproducătoare ale căror caractere vor domina în hibrid și caracterele celor plante nu se vor mai manifesta sau vor dispărea cu totul în anumite condiții de dezvoltare a hibridului. Descoperind aceste legi, Miciurin a înălțat așa-zisele legi ale lui Mendel, care se bazează pe ideea hazardului, și l-a înarmat pe practician cu posibilitatea de a alege pe-

rechile parentale cu scopul de a reuși în hibrid ansamblul de însușiri și caractere dorite.

Dezvoltînd în mod creator darwinismul, Miciurin a ridicat selecția artificială pe o treaptă superioară, a descoperit metodele care pot determina apariția modificărilor într-un sens bine definit.

În căutarea legilor dialectice ale dezvoltării plantelor, Miciurin a pus în evidență, în experiențele sale de hibridare îndepărtată, apariția prin salt a caracterelor complexe noi. El arată că transformările în salturi sînt proprii organismelor celor mai tinere și în-deosebi celor hibride, care se formează în condiții climatice, de sol etc, neobișnuite lor.

La istorica sesiune din 1948 a Academiei de Științe Agricole „V. I. Lenin” din U.R.S.S., acad. T. D. Lisenko, continuatorul lui Miciurin, a ținut raportul „Despre situația în științele biologice”. Acest raport a marcat înfrîngerea definitivă a weismannism-morganismului și triumful învățării lui Miciurin, întemeietorului biologiei materialist-dialectice.

În țara noastră, aniversarea a 100 de ani de la nașterea lui Miciurin este sîrbătorită în condițiile create de regimul nostru democratic-popular, ale prieteniei ne strâmucinate cu Uniunea Sovietică. Aceste condiții ne dau nu numai posibilitatea de a cunoaște în mod nelimitat cuceririle științei miciuriniști, ci și de a le aplica în mod creator în țara noastră. Luptînd pentru ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor, țara noastră se străduiește să aplice într-o măsură cît mai largă învățarea miciuriniștii. Astfel, prin alegerea individuală sau în masă a celor mai bune plante din diferite populații locale, în țara noastră au fost obținute numeroase soiuri și linii de țară, orz, ovăz, pătlăgele roșii, varză. Prin metoda hibridării sexuale au fost create în țara noastră numeroase soiuri de grâu de toamnă, grâu de primăvară, orz de toamnă, întru care, soiuri valoroase de pătlăgele roșii, care se remarcă prin producții mari și calitate superioară în vederea sporirii producției de porumb s-au obținut combinări hibride între porumburi românești, ca și între acestea și soiuri străine, care dau sporuri de producție pînă la 40% față de soiurile raionale. Metoda hibridării sexuale se aplică și la pomii fructiferi, avînd drept rezultat sporirea rezistenței lor la secetă, ger, boli, atacatori, sporirea productivității. Din acest punct de vedere se remarcă hibridizii de pierac, de cais, de prun, de capsua, de vișin.

Aplicarea metodei hibridării sexuale îndepărtate preocupă tot mai mult pe agrobiologii noștri. Majoritatea liniilor hibride obținute prin încrucișarea grîului cu seacă sau cu creștere și dezvoltare mai viguroasă, sînt mai rezistente la secetă și dau o producție cu 12-14% mai mare față de soiul raional. Hibridarea vegetativă a fost făcută la cereale (prin transplantarea embrionului pe endosperm străin), înire fasole și soia, între diferite soiuri de cartofi. Prin metoda mentorului, aplicată la pomii fructiferi și vița de vie, s-a obținut îmbunătățirea sensibilității unor culturi și însușiri cum ar fi culoarea, procentul de zahăr din fructe, precocitatea, gustul etc.

Successes însemnate s-au realizat și la selecția de animale domestice.

O deosebită însemnătate se acordă în țara noastră înarmării tineretului cu principiile învățării miciuriniștii, în vederea pregătirii lui pentru o participare activă la dezvoltarea agriculturii noastre. La lupta pentru transformarea naturii conform nevoilor omului. În această luptă au fost elaborate noile planuri și programe de învățămînt, ca și noile manuale de științe naturale. O bună parte din școlile elementare și medii a fost înzestrată cu terenuri experimentale, care înlesnesc pregătirea practică a elevilor în domeniul agriculturii. În ajutorul cadrelor didactice s-au tipărit, pe lângă manuale și metode, materiale privitoare la învățarea miciuriniștii, la organizarea muncii în afara de clasă și extrascolare a tinerilor miciuriniști etc. Pentru înarmarea profesorilor de biologie cu cunoașterea învățării miciuriniștii s-au organizat numeroase lecții și demonstrații practice la cursurile de perfecționare a cadrelor didactice.

Folosind condițiile create, mulți învățători și profesori de științe naturale pregătesc din rîndurile elevilor oameni în stare să înțeleagă legile naturii, să știe să utilizeze aceste legi în folosul societății. Numeroase parcele experimentale școlare au devenit adevărate laboratoare vii, în care tinerii miciuriniști din școlile noastre învață să efectueze lucrări practice și experiențe, își însușesc temeinic cunoștințele despre legile biologice descoperite de marele Miciurin. Așa, de exemplu, elevii școlii din comuna Priboeni, regiunea Pitești, efectuează pe parcela experimentală lucrări practice variate, care largesc și consolidează cunoștințele însușite de ei în timpul orelor de curs și, în același timp, îi înarmează cu deprinderi practice. Cadrele didactice de la școala din Priboeni se străduiesc să ajute pe elevi să înțeleagă scopul lucrărilor practice desfășurate pe parcelă, îi învață să tragă, pe baza observațiilor făcute, concluzii cu caracter general, să urmărească unitatea între organism și mediu, să observe comparativ dezvoltarea plantelor. Tinerii naturaliști de la școala pedagogică din Carei au organizat în cadrul cercului de elevi un ciclu de referate cu privire la învățarea miciuriniștii. Asemenea exemple pot fi numărate cu sutele în școlile patrie noastre.

Învățătura miciuriniștii ocupă un loc de frunte în instituțiile noastre de învățămînt agricol, ca și în facultățile cu caracter biologic, care pregătesc cadre corespunzătoare pentru agricultură, pentru munca pedagogică, precum și pentru cercetările în domeniul biologiei. Tineretul nostru își însușește cu dragoste învățătura marelui transformator al naturii, se pregătește astfel încît s-o poată aplica cu succes în activitatea lui viitoare.

Sîrbătorind 100 de ani de la nașterea lui Ivan Vladimirovici Miciurin, oamenii muncii din instituțiile noastre de învățămînt își întăresc hotărîrea lor de a pregăti transformatori activi ai naturii, participanți de frunte la lupta omernită pentru stăpînirea naturii vii, pentru întregirea a luptei pentru bunăstare, pentru progres.

Literatura sovietică pentru copii

Optzeci de milioane de copii pentru copii — acesta este numai tirajul Editurii „Deizhiz” (Editura pentru copii) din Moscova. Cărțile publicate de „Deizhiz” se adresează copiilor de vîrstă mică, mijlocie și mare, și sînt de cele mai variate genuri: literatură beletristică, cărți de aventuri, versuri și basme, cărți de popularizare a științei și multe altele.

Care sînt cărțile cele mai răspîndite în rîndurile copiilor și ale tineretului? Gusturile și cerințele tinerilor cititori sînt foarte variate, dar se poate observa fără greutate popularitatea deosebită de care se bucură unele din operele pentru copii Micii cititori au primit cu plăcere noua carte a umoristului lor preferat, Nikolai Nosov, intitulată „Aventurile lui Niznaika și ale prietenilor săi”. Cartea este scrisă în forma unui basm vesel, care cuprinde pe-nămărate aventuri de tot felul. Din caiet-dosopul vesel al întâmplărilor care se petrec cu înzestrul și ambiciosul Niznaika („Nu știu nimic”) se desprinde neofort, dar vădit o idee pe înțelesul copiilor: trebuie să înveți, trebuie să cunoști cît mai mult, pentru a nu nimeri în situații ridice și pentru ca alții să te respecte. Pia-cerea micilor cititori ai „Aventurilor lui Niznaika” este dovadă de faptul că autorul acestui basm, Nikolai Nosov, le este bine cunoscut din cărțile sale anterioare, pline de umor și veselie molipsitoare — „Vitea Maleev la școală și acasă”, „O mică lă-mie veselă” etc.

Școlarii din clasele superioare citesc cu emoție „Poveștea primei iubiri” de N. K. Aratov. Această carte, scrisă cu multă pasiune și căldură, ridică problemele serioase ale prieteniei și iubirii tineresti. „Poveștea primei iubiri” provoacă discuții aprinse în școală, în familie. Puritatea morală a eroilor săi, exigența lor față de ei înșiși și față de viața înconjurătoare sînt apreciate și expresivitate a versului, cea mai puternică realitate a subiectului locui în operele pentru copii. Și cît de mult poate învăța copilul citind sau ascultînd versurile precise, sonore, parca sculptate, ale lui S. Marsak! Copiilor mici le plac foarte mult și basmele vesele în versuri ale lui Kornei Ciukovski. În ele poetul folosește cu mult succes observațiile lui asupra limbii copiilor mici, despre care a povestit lucruri atît de interesante în cartea sa „De la o păină la cinci”. O muncă rodnică în domeniul poeziei pentru copii desfășoară Agnia Barto. Portretele sale satirice — neglijente, leșee, prefăcuți, fetite cărora le place să trîncănească, iricoși și alte personaje înzestrate cu tot felul de lipsuri — capătă o largă răspîndire în viața de toate zilele a copiilor. Cu mult talent lucrează în domeniul poeziei pentru copii și al dramaturgiei pentru copii Serghei Mihalok. Este pur și simplu imposibil să

găsești în Uniunea Sovietică un copil care să nu cunoască pe de rost poezia sa „Unchiul Stepa”, sau să nu fi citit, dacă n-a văzut pe scenă și pe ecran, piesa „Cravata roșie”.

Un loc important în literatura sovietică pentru copii îl ocupă cărțile științifico-artistice și de aventuri. Cărțile despre natură ale lui Vitali Bianki, mai ales „Gazeta pădurii”, dezvoltă dragostea copiilor pentru natură, spiritul lor de observație; poate că mulți biologi și-au ales drumul în viață datorită putericii influențe de care au exercitat-o asupra lor, în anii copilăriei, cărțile lui V. Bianki. Trebuie subliniată importanța cărții „Poveștea unui plan mare” de Mihail Lin, care într-o formă accesibilă pentru copii, vie și atrăgătoare, povestește despre pa-nul construcțiilor grandioase ale Uniunii Sovietice. În literatura științifico-beletristică lucrează cu mult drag eminenții academicieni sovietici V. A. Obruchev.

Scriitorii sovietici pentru copii abordează cu plăcere tema educației internaționale a copiilor, povestind despre viața copiilor oamenilor muncii de peste hotare și cultivînd la copiii sovietici sentimentul de prietenie și dragoste frățească față de prietenii lor de aceeași vîrstă din străinătate.

Intr-un articol scurt nu este posibil de a enumera pe toți scriitorii care lucrează pe tărîmul literaturii sovietice pentru copii, de a prezenta, cel puțin în linii generale, stilul fiecăruia dintre ei, de a aminti despre întreaga varietate a temelor și genurilor. Literatura sovietică pentru copii crește și se dezvoltă; sporește numărul editoilor și al tîrînelor de cărți; apar noi ziare și reviste pentru copii și tineret. Astfel, nu de mult a apărut noia revistă „Lunosti” (Tineretul) sub redacția cunoscutului scriitor Valentin Kataev, aînt de iubit de cititorii săi. Revista are un profil interesant, care corespunde problemelor ce-i frîmțită pe tinerii cititori.

În tiraje de sute de mii de exemplare se reeditază operele literaturii clasice ruse și străine pentru copii și tineret. De o uriașă popularitate în mijlocul tinerilor cititori se bucură basmele lui H. Ch. Andersen, ale lui Ch. Perrault, ale fraților Grimm, ca și alte cărți cunoscute în lumea întreagă, ca „Don Quijote”, „Robinson Crusoe”, „Călătoriile lui Gulliver”, „Cobila lui Mos Toma”, cărțile lui F. Cooper, ale lui Mark Twain și alor reprezentanți dintre cei mai buni ai literaturii universale, din onorele cărora copiii sovietici se adăpă cu ideile binelui, ale umanismului, ale progresului.

Scriitorii sovietici pentru copii leagă strîns munca lor de activitatea pedagogică a școlii, de întreaga viață a țării. Ei știu că operele lor slujesc înaltului scop al educării tinerii generații sovietice în spiritul moralei comuniste.

În cinstea mării sîrbători

Aniversarea centenarului lui I. V. Miciurin

Sub auspiciile Academiei R.P.R., Consiliului central A.S.I.T. și Societății de științe naturale și geografice, marți după amiază a avut loc la Casa Prieteniei Romino-Sovietice un simpozion organizat cu prilejul aniversării a 100 de ani de la nașterea savantului sovietic I. V. Miciurin.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. Eugen Macovsch.

Prof. univ. N. Sălăgeanu a prezentat referatul „Principiile biologiei miciuriniștii”, prof. univ. Nichifor Ceapolu a vorbit despre „Realizările miciuriniștii în ameliorarea plantelor agricole”, prof. Th. Bordeianu a făcut o expunere intitulată „Știința pomologică din R.P.R. urmează calea trasată de I. V. Miciurin”. Tema referatului prezentat apoi de prof. univ. C. C. Georgescu a fost „Știința miciuriniștii în sprînjul silviculturii din R.P.R.”. Despre „Realizările miciuriniștii în zootehnia din R.P.R.”, a vorbit dr. N. Teodoranu. Prof. univ. M. Manoliu a prezentat apoi referatul intitulat „Învățătura lui I. V. Miciurin, un bun al poporului”.

Acțiunile pionierilor

Pionierii de la școala medie de fete nr. 10 din Capitală sînt timpuriu cu noi realizări ziua de 7 Noiembrie.

Ultimele număr al gazetei de perete, pionierile l-au închinat lunii prieteniei romino-sovietice. Aici se pot citi articole ca „Să urmărim exemplul școlărilor sovietici”, „Cum ne ajută cartea sovietică în munca noastră” etc.

În luna aceasta, pionierile de la școala medie nr. 10, au trimis numeroase scrisori pionierilor de la o școală din Moscova. Ele au vorbit în aceste scrisori despre succesele lor la învățătură, despre felul cum își petrec timpul liber, despre activitatea pe care o desfășoară în cadrul cercurilor pe materii.

Pionierile participă în această lună și la manifestări sportive, ca și la o serie de acțiuni gospodărești. Așa, de pildă, cele zece detașamente din școala au organizat un concurs de sah.

În cinstea zilei de 7 Noiembrie pionierile de la școala medie nr. 10 și-au luat angajamentul să adune 500 kg fier vechi.

C. BOGDAN

Bazarul cărții sovietice

Aspect de la deschiderea Bazarului cărții sovietice din Capitală, organizat cu prilejul Lunii prieteniei romino-sovietice.

Au studiat în U. R. S. S.

La uzinele „23 August” lucrează un grup de tineri ingineri care nu de mult puteau fi înținși în sălile de cursuri și în laboratoarele unor institute de învățămînt superior din Moscova, Sverdlovsk sau Harkov. Contactul direct cu știința sovietică, posibilitatea de a audia prelegerile unor renumiți savanți și profesori ca Ciudakov, Sabasov, Taranovski și alții, sau de a face practică în uzine recunoscute pentru produsele lor de înaltă calitate, ca uzinele „Zis”, „Ruski Diesel”, „Uralmas” etc., au jucat un rol hotărîtor în formarea inginerilor Gabriela Crișan, Teodor Hass, Vlad Niță, Mircea Ber și alții, ale căror proiecte și inițiative stîrnesc un interes crescînd în mijlocul muncitorilor și tehnicienilor din uzinele „23 August”.

Izvorul acestor importante construcții se află în marile laboratoare de știință și experiență din facultățile și uzinele sovietice. Ing. T. Hass își amintește cu multă recunoștință de ajutorul pe care l-a primit în timpul aspiranturii din partea prof. V. T. Tvetkov de la Institutul politehnic din Harkov. La experiențele pe care le-a făcut cu motorul DT-54 pentru tractor, i s-a pus la dispoziție un banc de probă în laboratorul catedrei de motoare, primind în permanență îndrumările prof. N.M. Glagolev, iar cînd ing. Gabriela Crișan a executat la Institutul politehnic din Moscova lucrarea de candidat în științe tehnice, a primit ajutorul colegului de facultate Leonid Zubarev.

Contactul cu profesorii și colegii din universitățile și instituțiile sovietice n-a încetat nici după terminarea studiilor și întoarcerea inginerilor noștri în țară. Fiînd preocupați de introducerea noii tehnologii în industrie, ing. Vlad Niță a cerut sfatul și ajutorul profesorului său, I. V. Hinețki de la Institutul politehnic „Kirov” din Ural, în problema vibrațiilor ce se nasc în timpul așchierii metalelor, iar ing. Mircea Ber, care a învățat la același institut este în corespondență cu candidatul în științe V. K. Smirnov, cu care se consultă și-l împărtășește rezultatele muncii sale.

La Institutul pedagogic din București

La Institutul pedagogic din Capitală se desfășoară, cu prilejul Lunii prieteniei romino-sovietice, numeroase manifestări de popularizare a științei pedagogice și a experienței școlilor din U.R.S.S. Astfel, tov. Stancu Stolan, șeful catedrei de pedagogie a Institutului, va susține o conferință privitoare la etapele de dezvoltare a pedagogiei ca știință și la ajutorul acordat școlii noastre de pedagogie sovietică.

De asemenea, Institutul a organizat un simpozion închinat lui A. S. Makarenko, în cadrul cărui conf. univ. B. Grigoriu, candidat în științe pedagogice, va vorbi despre legăturile lui Makarenko cu Maxim Gorki, conf. univ. Maria Giurgea, candidat în științe pedagogice, despre rolul organizațiilor comuniste de tineret în opera lui Makarenko, conf. univ. Otto Schchter despre principiile metodologice ale sistemului educativ al lui Makarenko, iar A. Coman, asistent la catedra de pedagogie, despre aplicarea învățării lui Makarenko în școlile din țara noastră.

Și în cadrul cercurilor științifice ale studenților au loc manifestări sîrbătorești în cinstea Lunii prieteniei romino-sovietice. Astfel, în cadrul cercului de pedagogie și va fi prezentat un referat cu privire la realizarea învățămîntului politehnic în Uniunea Sovietică, iar în cadrul cercului de limba română se va prezenta un referat în legătură cu cercetările lingviștilor sovietici.

M. ION

Serată la o școală din Moscova

În seara zilei de 24 octombrie, la școala medie nr. 182 din Moscova a avut loc o serată închinată prieteniei romino-sovietice.

Cu acest prilej, directorul școlii, G. Asulev, a rostit o cuvîntare în care a arătat importanța prieteniei între popoarele celor două țări. A urmat un concert executat de elevii ai acestei școli și de un grup de studenți romîni.

Elevul Tolea Volkomin Volkomici a transmis un salut elevilor și pionierilor de la școala medie din Breaza, cu care școala nr. 182 din Moscova poartă corespondență.

La serată au luat parte și membri ai ambasadei Republicii Populare Romîne.

DISCUȚII

Să acordăm mai multă importanță problemelor teoretice cu privire la educația în spirit colectiv

Educația elevilor în spirit colectiv este una din problemele centrale ale educației comuniste...

mână în mână cu organizația U.T.M. cadrele didactice au dus în tot cursul anului o acțiune susținută pentru formarea colectivului de elevi...

tocmit, cu sprijinul organizației de partid, un plan de acțiune pe întreaga școală, care a fost acuz la cunoștința tuturor elevilor...

Astfel, de exemplu, tov. Bender, vorbind despre evoluția colectivului, enumera treptele acestei evoluții și arată că mintirea pentru colectiv apare pe o treaptă inițială...

Tov. Bender susține că atunci când elevii sînt uniți în cadrul colectivului de bază al clasei se realizează ușor colectivul larg al școlii...

În intervențiile la discuția purtată în coloanele „Gazetei învățămîntului” s-a ridicat deseori problema activității...

Tov. Bender arată că, pe o altă treaptă decît aceea în care apare sentimentul de dragoste pentru colectiv...

Cu mult mai mult în școală, unde colectivele primare corespund claselor, deci unui grup de elevi de aceeași vîrstă...

Bineînțeles, desemnarea unui activ ca atare nu asigură existența unui activ bun, viabil...

Am putut face observații interesante cu privire la această temă urmînd procesul de formare a colectivului la școala nr. 9 de fete din Cluj...

La școala medie de fete nr. 9 din Cluj, toate acțiunile de formare a colectivului școlii au fost organizate în acest sens...

RELI MIHALEVICI lector la Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din Cluj

Părinții în sprijinul școlii

Pentru ca lecțiile pe care le predă la clasa I-a să fie vii și interesante, tovarăsa Eugenia Comănescu, învățătoarea la școala de băieți nr. 119 din Capitală...

Lectura extrașcolară a elevilor

Cadrele didactice de la școala elementară din satul Mărașesti, raionul Baia de Aramă, acordă o atenție deosebită organizării lecturii în afara de clasă a elevilor...

Evidența cărților citite se ține pe clase, în caiele speciale, cu câte 4 rubrici pentru fiecare elev...

Lectura în afara de clasă este astfel îndrumată, încît să completeze cunoștințele predate la lecție...

Citirea cărților de literatură contribuie în foarte mare măsură la dezvoltarea gândirii copiilor...

G.H. BECHERU

Cu ajutorul instructorii de pionieri

Instructoria superioară de pionieri de la școala de 7 ani nr. 120 din Capitală, tovarăsa Elisabeta Mătache, conduce cu dragoste și pricepere activitatea pionierescă...

În afară de clasă, cum a ajutat-o colectivul clasei, îndrumat de instructoria superioară de pioniera C. Chira...

A. CROITORU

Rezultatele unei munci formale

Într-o vizită de scurtă durată, școala de 4 ani din satul Bălteni, raionul Kăcari, nu poate să facă decît o bună impresie...

După o cercetare mai atentă însă, se observă că între aspectul exterior al lucrurilor și conținutul muncii există un decalaj...

Învățătorul este dator să caute continuu mijloacele cele mai indicate cu ajutorul cărora să dezvolte gândirea copilului...

Tovarăsa Grosu se întreabă adesea de ce clasa sa este atît de slabă și nu găsește răspuns la această întrebare...

Formalismul cu care tovarăsa Grosu se achită de sarcinile sale de pedagog iese și mai mult în evidență dacă se iau în considerare rezultatele concrete obținute la lecție...

M. POPESCU

O importantă aniversare a școlii românești

Școala românească sărbătorește în acest an aniversarea unora din cele mai de seamă instituții de învățămînt ieșene...

Prof. univ. Jean Livescu rectorul Universității „Al. I. Cuza” din Iași

multe din aceste prevederi au rămas literă moartă, din cauza caracterului cu totul îngust al interesului claselor exploatare pentru o cultură de masă...

mintea școlare cu caracter mixt (elementar și mediu, unori și superior), mai ales fundații particulare; în secolele anterioare...

Chiar dacă învățămîntul pedagogic și gimnazial au existat și înainte de 1835, școlile respective au avut o activitate sporadică, temporară, lipsită de continuitate...

Dacă Academia Mihăileană a putut lua ființă și a răbătuși să trăiască timp destul de îndelung, avînd o bogată activitate în cadrul Iașiului o tradiție școlară vie...

bilitea ca anual să fie primii în Academie de doi ani, una juridică de trei ani și una teologică (aceasta din urmă n-a funcționat de fapt niciodată în cadrul Academiei)...

al școlilor. Marele său merit constă în faptul că a știut să folosească cu multă abilitate sistemul stipendiilor...

S-a prevăzut ca Academia Mihăileană să înglobeze forma de învățămînt mediu — cu clase „pregătitoare” și „umanoare”...

Învățămînt superior: o facultate filozofică de doi ani, una juridică de trei ani și una teologică (aceasta din urmă n-a funcționat de fapt niciodată în cadrul Academiei)...

reșea cu care Asachi și alți animatori, ca Cr. Fischelmacher, I. Chiriac G. Săulescu, P. Cimpoianu au luptat pentru înălțarea greutății și au luat măsuri prin care să asigure din timp dezvoltarea viitoare a Academiei...

Învățămîntul în limba romînj pune organizatorilor școlii probleme grele în situația de atunci, cînd limba literară, puternic diferențiată dialectal, era lipsită de termeni necesari pentru diferitele științe...

intuitiv pentru predarea științelor naturii. Pentru cunoașterea mai bună a realităților economice, se întreprind excursii științifice în întreaga Moldovă...

Prezentarea dărilor de seamă și alegerile sindicale în învățământul superior

În învățământul superior se țin în prezent adunările generale și conferințele pentru prezentarea dărilor de seamă și alegerea organelor sindicale.

Adunările generale ale membrilor de sindicat din instituțiile de învățământ superior trebuie să ducă la îmbunătățirea muncii sindicale în rândul studenților, atât printr-o temeinică analiză a felului cum au muncit organele sindicale respective...

La Institutul de construcții din București, problemele dezbătute în adunările generale ale grupelor sindicale au scos în evidență rolul organizațiilor sindicale de bază în ce privește problema înfăptuirii rămânelor în urmă la învățatură...

În adunările generale ale grupelor sindicale de la Institutul „Maxim Gorki” s-a dezbătut pe larg problema folosirii și chibzuțării a fondurilor de asigurări sociale înscrise în buget, astfel ca ajutoarele să se achite la timp și în condițiile fixate de instrucțiunile C.C.S.

Problema îmbunătățirii activității organelor sindicale în ce privește întărirea disciplinei în rândul studenților a fost dezbătută în social la adunările generale pe grupe de la Universitatea „C. I. Parhon”.

La adunările care au avut loc până în prezent, unii membri de sindicat au venit nepregătiți pentru dezbateri. De aceea s-au propus să se aibă un caracter general, fiind lipsite de conținut. Organele sindicale și activiștii C.C. al S.M.I. care se ocupă de organizarea a.egerilor în învățământul superior au datorită să pregătească cu mai multă griji și mai minuțios adunările generale, așa în cât ele să constituie cu adevărat un prilej de discuție a celor mai importante probleme ale activității sindicale, de luare a unor măsuri concrete, îndreptate spre îmbunătățirea muncii.

Intocmirea dărilor de seamă are o importanță deosebită în asigurarea unor dezbateri principiale, în spirit critic și autocritic. Ele trebuie să scoată la curaj în relief lipsurile care frânează activitatea membrilor de sindicat. În adunările de dări de seamă și alegeri care au avut loc în București, însă, unele dări de seamă au cuprins numai o înșiruire, de cifre statistice sau fante generale, lipsite de o analiză temeinică, în spirit critic și autocritic, a muncii desfășurate. Se înțelege că asemenea dări de seamă nu pot genera dezbateri vii și nu pot contribui la înlăturarea greutăților și a lipsurilor.

Dările de seamă trebuie afișate din timp, pentru ca membrii de sindicat să-și poată pregăti discuțiile.

Adunările și conferințele de dări de seamă și alegeri a organelor sindicale în instituțiile de învățământ superior reprezintă o etapă importantă în activitatea membrilor de sindicat din aceste instituții. Cu acest prilej se face bilanțul activității desfășurate în decurs de un an, se sintetizează experiența și se popularizează cele mai bune metode de muncă, se scoală la iveală lipsurile și mijloacele de înlăturare a lor. De aceea, organele sindicale din învățământul superior au sarcina de a asigura un nivel înalt al adunărilor generale și conferințelor pentru prezentarea dărilor de seamă și alegerea noilor organe sindicale.

Să întinmăm cel de al II-lea Congres al P.M.R. ridicând activitatea sindicală pe o treaptă superioară, în măsură să facă față cu cinste operii însemnate de construire a socialismului în patria noastră.

Toate eforturile pentru lichidarea neștiinței de carte

În curând, în țara noastră nu va mai fi nici un neștiutor de carte. În tot mai multe sate și comune unde cu ani în urmă stăpânea întinericul, analfabetismul, astăzi toți oamenii știu să scrie și să citească.

În sate de comună și sate din regiunile Baia Mare, Pitești, Stalin, din Regiunea Autonomă Maghiară analfabetismul a fost lichidat. Sînt chiar raioane înțregi, ca Băilești și Novaci din regiunea Craiova, sau Tz. Neamț din regiunea Bacău, care se pot mîndri că nu mai au nici un neștiutor de carte.

La 1 noiembrie va începe ultimul an școlar de alfabetizare. Cei din urmă neștiutori de carte vor învăța acum să scrie, să citească și să socotească.

Organele învățămîntului s-au preocupat din timp de buna pregătire a cursurilor de alfabetizare. Secția de învățămînt a regiunii Pitești, de exemplu, a mobilizat în această acțiune și organizațiile de masă. Secția de învățămînt a regiunii Cluj a desfășurat o variată muncă de acțiune, care a contribuit la lămurirea și cuprinderea la cursurile de alfabetizare a tuturor neștiutorilor de carte. Secțiile de învățămînt și școlile din Capitală au acordat o atenție deosebită verificării și stabilirii precize, pe scoli și circumscripții, a neștiutorilor de carte existenți. Pe baza acestor evidente, adulții au fost repartizați nominal profesorilor și învățătorilor care răspund de alfabetizarea lor.

Secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare au datorita de a organiza cu mai bine muncă de lichidare a neștiinței de carte în acest an școlar, așa încît la sfîrșitul lui să nu mai rămînă în țara noastră nici un singur analfabet în vîrstă de 14-55 de ani. În acest scop trebuie să fie antrenate în muncă de alfabetizare nu numai cadrele didactice, ci și masele largi ale celor cu știință de carte, folosindu-se cât mai larg experiența pozitivă obținută în această direcție în anii trecuți. De pildă, secția de învățămînt a regiunii Baia Mare a reușit să mobilizeze anul trecut, în acțiunea de alfabetizare, toate organele locale ale organizațiilor de masă, care au urmărit și în răspuns de alfabetizarea neștiutorilor de carte în fiecare raion. Datorită acestei strînse colaborări s-au obținut rezultate deosebite, regiunea devenind fruntașă în muncă de alfabetizare.

O atenție deosebită trebuie acordată comunei cu mai analfabete și puțini învățători. În aceste localități vor fi repartizate posturi speciale de învățători, aprobate de Ministerul Învățămîntului. Încadrarea acestor posturi trebuie să se facă din vreme, așa încît munca să înceapă la timp.

În centrul atenției secțiilor de învățămînt trebuie să stea grija deosebită pentru îndrumarea și controlul muncii de alfabetizare desfășurate de fiecare învățător și profesor, atît în ceea ce privește asigurarea frecvenței regulate a neștiutorilor de carte, cît și în ceea ce privește lăstura organizare a predării cunoștințelor. Eforturi deosebite trebuie să depună în acest an

școlar, în muncă de alfabetizare, secțiile de învățămînt ale regiunilor București, Galați și Constanța, regiuni care în trecut au avut lipsuri în această privință.

Veriga principală în acțiunea de stirpîre a neștiinței de carte o constituie școala și directorul ei. De felul cum directorul școlii știe să antreneze în această acțiune întregul colectiv al cadrelor didactice și instructorii voluntari depinde pînă la urmă succesul muncii de alfabetizare. Se știe că, în majoritatea cazurilor, alfabetizarea neștiutorilor de carte nu se mai face prin cursuri, ci individual, fapt care necesită, pe lîngă munca pedagogilor, și ajutorul altor oameni ai muncii cu știință de carte. Învățătorii, profesorii și instructorii voluntari cărora li s-au repartizat pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte vor trebui să acorde o atenție deosebită însușirii temeinice de către aceștia a cunoștințelor elementare de scris, citit și socotit.

Marea majoritate a cadrelor didactice își îndeplinesc cu cinste sarcinile care le revin în lupta pentru stirpîrea analfabetismului. Totuși, mai sînt pedagogi care privesc cu indiferență această muncă. De pildă, cadrele didactice din comuna Lăzărești, regiunea Oradea, pentru a-și ascunde lipsa de activitate la cursul de alfabetizare, au eliberat în anul trecut adeverințe de absolvire cursanților fără ca aceștia să aibă nici cele mai elementare cunoștințe. Asemenea practici trebuie condamnate cu toată asprimea.

De asemenea, trebuie înlăturată practica unor secții de învățămînt regionale și raionale care însă ca muncă de alfabetizare să se desființeze la împlinire. Preocuparea pentru această muncă nu trebuie să constituie o campanie, ci o grijă permanentă a întregului colectiv al secției de învățămînt, care are datorita să analizeze lunar rezultatele activității și să ia măsuri care să asigure alfabetizarea tuturor neștiutorilor de carte.

Partidul, guvernul și întreg poporul muncitor acordă o înaltă pretuire muncii patriotice, pline de devotament a cadrelor care luptă pentru stirpîrea analfabetismului. În acest an școlar, potrivit Hotărîrii Consiliului de Miniștri, se vor acordă peste 1.000 de premii cadrelor didactice fruntașe în muncă de alfabetizare, pe lîngă premiile în bani și diplomele care vor fi acordate de către Consiliul Central al Sindicatelor, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor și C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt. De asemenea, învățătorii care obțin rezultate deosebite în muncă de lichidare a neștiinței de carte vor fi distinși cu ordine și medalii.

Anul școlar 1955-1956 constituie anul bălăilei hotărîtoare pe care s'ntem chemați s-o ducem pentru scoalarea din întinericul neștiinței și al superstițiilor a următorilor neștiutori de carte. Să ne îndeplinim cu cinste această sarcină, să răspundem pe deplin încrederei care ni se arată!

D. IONESCU

NI SE SEMNALEAZĂ CĂ...

...din cauza lipsei de interes față de bunul mers al învățămîntului de care au dat dovadă atît conducerea școlii de 7 ani din satul Hirtoș, raionul Piatra Neamț, cît și sîatul popular al comunei Bălănești, de care ține acest sat, elevii și cadrele didactice n-au putut să-și înceapă noul an de muncă în condiții bune. Pînă la 1 septembrie nu se terminase nici curățenia interioară, nici curățenia exterioară a localului de școală. O parte din materiale, ca varul și motorina, fuseseră înlocuite în beci cu vreo două luni în urmă și lăstate acolo de către secretara școlii, care, avînd în vedere că este soția direc-

torului, considera că nu are de dat socoteală nîmănu. În săliile de clasă nici nu se putea intra, deoarece în fața ușilor se depozitaseră 8 m.c. de scinduri și o mie kg ciment pentru repararea școlilor din comună. Într-unul din sălii, în loc să fie lăsat să-și facă serviciul la școală, a fost folosit de către sfatul popular al comunei, aproape două luni de zile, ca dezag de convoi pentru transportarea cerealelor la baza de recepție.

Se măsuri a luat sfatul popular al comunei Bălănești pentru înlăturarea acestei stări de lucruri?

BIBLIOGRAFIE

Lucrări ce apar în Editura Tineretului cu prilejul aniversării a 75 de ani ai maestrului Mihail Sadoveanu

M. Sadoveanu: Zodia cancerului; M. Sadoveanu: Neamul Soimăreștilor; M. Sadoveanu: Vremuri de bejenie; M. Sadoveanu: Raiul — ediție bogat ilustrată; M. Sadoveanu: Printre gene — ediție bogat ilustrată; P. Sadoveanu: O zi cu Sadoveanu — versuri.

Cărți pentru tineret

Cu prilejul Lunii prietenilor romino-sovietice, în Editura Tineretului a apărut trilogia „Cetatea veche”, de V. Beleava, care cuprinde volumele: „Cetatea veche”, „Casa cu fantome” și „Oraș la mare”. Lucrarea este distinsă cu premiul Stalin pe anul 1951.

Cartea lui Beleava urmărește procesul de formare a tinerii generații sovietice în anii furtunoșilor bălăii pentru crearea și consolidarea puterii sovietice. Luptind împotriva unor spioni, sabotori și provocatori, în perioada războiului civil și după aceea, cît trei eroi comunisti Vasili Mandura, Petea Marcumha și Sasa Bobiri se dovedesc apărători devotați și constructori încrecați ai orinduirii socialiste. De-a lungul paginilor trilogiei se dezvăluie treptat felul în care tinerii își căleșc voiața, își formează o conștiință nouă, înaintată, își largesc orizontul politic.

Prin bogatul său conținut de idei, cartea, străbătută de un înalt patriotism, reușește să cultive în sufletele tinerilor cîntorii dragostea de muncă, încrederea în forțele proprii.

În Editura Academiei R.P.R. a apărut „Studii”, revistă de istorie, nr. 4-1955

Extragem din cuprins:

STUDII ȘI REFERATE: STELIAN SAFTA: Aspecte din înarmarea României burghezo-moșieresti împotriva U.R.S.S. în perioada crizei economice mondiale (1929-1933). (Afacerea Skoda).

P. CONSTANTINESCU-IASI: Cu privire la legăturile lui Gheorghe Dimitrov cu mișcarea muncitorească din România, 1912-1917.

D. HUREZANU: Situația social-economică a țării înainte de război, 1907.

D. KAROLY (Cluj): Mișcarea anti-burgheză din Transilvania de sub conducerea lui Makk-Gál (1849-1854).

DISCUȚII: DAN BERINDEI: Despre unele probleme privind știința istorică în R.P.R.

Note și documente. Din fiările de democrație populară. Viața științifică. Recenzii. Note bibliografice.

Informație

Facultatea de matematică și fizică din București secția fără frecvență, aduce la cunoștința studenților că duminică 30 octombrie 1955 va avea loc, în localul Facultății din str. Academiei nr. 14, prima ședință a cercului de studii pentru studenții din anii I, II, III, IV și V, între orele 9-13 și 15-17.

Să asigurăm condițiile pentru școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară

Cuprinderea în școlile elementare a tuturor copiilor de vîrstă școlară și extinderea învățămîntului de 7 ani în orășe, centre muncitorești și resedite de raion sînt sarcini deosebit de importante, pe care partidul și guvernul le-au pus în fața organelor de învățămînt, a directorilor de școli și a tuturor cadrelor didactice. Statul democrat-popular asigură condițiile materiale necesare pentru trînderirea în viață a acestor sarcini. An de an s-a lărgit rețeaua școlilor prin înființarea de noi unități școlare în centrele muncitorești și în satele sau cătunele izolate. Numai în acest an școlar numărul școlilor elementare a crescut cu 27 unități noi iar numărul școlilor medii cu 122 unități.

Unele secții de învățămînt, însă, cum sînt cele ale regiunilor Cluj, Plocești, Pitești, Suceava, Regiunea Autonomă Maghiară, Birlad, București, Bacău și Galați au privit cu superficialitate această problemă și n-au deschis la timp școlile noi care au fost aprobate de ministere pe baza propunerilor pe care le-au făcut secțiile de învățămînt regionale.

Iată, de pildă, cum stau lucrurile în regiunea Cluj. Lipsa unei evidențe clare, întocmită din timp, a copiilor de vîrstă școlară, pe baza cunoașterii realităților de teren, este principala cauză care a dus la nedeschiderea la timp a unui însemnat număr de școli. Între secțiile de învățămînt regională și secțiile de învățămînt raionale nu există o unitate de vedere în ceea ce privește localitățile unde înființarea unor noi școli este o condiție absolut necesară. Astfel, secția de învățămînt regională a planificat înființarea unor școli în comunele Bretea și Sendoroia din raionul Belean, în timp ce tov. Vasile Mureșan, șeful secției de învățămînt a acestui raion, socotește că școlile n-ar trebui deschise în comunele de mai sus, unde n-ar fi condițiile necesare, ci în comunele Bozies și Zoreni, unde, deși mai există cîte o școală, copiii care locuiesc la marginea satului au de parcurs 4 km pînă la școala din centru. La fel s-au petrecut lucrurile cu școala din satul Mîntul Gherlei, raionul Gherla, despre care secția de învățămînt a regiunii Cluj socotește că n-a luat ființă din lipsă de local, iar secția de învățămînt raională crede că numărul prea mic de copii face imposibilă deschiderea ei. Această divergență de păreri între secția de învățămînt regională și unele secții de învățămînt raionale ne duce la concluzia că fixarea locurilor unde sînt necesare noi unități școlare pentru anul 1955-1956 s-a făcut uneori birocratic și formal, nesocotindu-se situația reală.

Motivul cel mai des utilizat de către

secția de învățămînt a regiunii Cluj pentru justificarea nedeschiderii unor școli este „lipsa de posturi”. Acest motiv este folosit în largă măsură și de către secțiile de învățămînt ale raioanelor din regiunea Cluj. „Lipsa de posturi” nu este însă alveea decît o defectuoasă întocmire a planului de cadre. Iată un exemplu concludent în această privință. În cătunul Feldrîșel din comuna Feldru, raionul Năsăud, trebuia să ia ființă o școală cu un post de învățător. Secția de învățămînt a raionului Năsăud a preferat să mute postul de la Feldrîșel la școala din Feldru, divizîndu-l în două clase — și a lăsat copiii din Feldrîșel să învețe parte la școala din Feldru, parte la școala din comuna Ilva. Dacă secția de învățămînt a raionului Năsăud ar fi cunoscut din timp nevoile reale ale școlilor în ceea ce privește încadrarea posturilor, atunci ar fi prevăzută din timp ambele posturi, alît cel de la Feldrîșel, cît și cel de la Feldru. Dar chiar în situația existentă secția s-a orientat greșit, deoarece ar fi fost mult mai iust să trîmită un învățător acolo unde copiii sînt neșcolarizați, adică la Feldrîșel, deoarece clasa de la școala din centru putea să mai funcționeze în situația existentă. Pentru motive asemănătoare nu s-au deschis școlile din Poiana Cătunilor, raionul Năsăud, Tîgău, raionul Belean, Valea Girboului, raionul Dej etc.

Dacă unele școli elementare nu s-au deschis la timp această se datorează și faptului că unele comitete executive n-au sprijinit această acțiune. În orașul Dej, de pildă, trebuia să se deschidă două școli, și anume una la fabrica de ciment, iar alta pe strada Baia Mare. Tovarășul Ioan Lucaci, președintele sfatului popular al orașului Dej și tovarășul Valentin Kira, secretarul sfatului, n-au găsit locurile necesare pentru aceste școli, cu toate că secția de învățămînt raională le-a cerut sprijinul încă din luna august.

Secțiile de învățămînt regionale și raionale trebuie să depună toate eforturile pentru deschiderea cît mai urgentă a școlilor care n-au început să funcționeze pînă în prezent, iar pentru anul școlar viitor trebuie să se preocupe de luarea măsurilor organizatorice și de cadre necesare pentru noile acțiuni școlare, cel mai tîrziu imediat după terminarea cursurilor.

VIOREL ALECU

La Geneva s-a deschis conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței

GENEVA 27 (Agerpres). — La ora 10 (ora locală), s-a deschis la Geneva conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Marii Britanii, Uniunii Sovietice și Statelor Unite, convocată potrivit hotărîrii conferinței din Iulie a șefilor guvernelor celor patru puteri.

Uniunea Sovietică este reprezentată la conferință de delegația condusă de V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe.

Delegația Statelor Unite este condusă de secretarul de stat Dulles, delegația britanică de H. MacMillan, delegația franceză de A. Pinay.

Participanții la conferință și-au ocupat locurile în sala Consiliului din Palatul Naționalilor. A. Pelt, director al secției pentru Europa a O.N.U., a salutat pe participanții la conferință în numele secretarului general al O.N.U.

A. Pinay, care prezidează prima ședință, a deschis conferința.

El a arătat că în conformitate cu directiva dată miniștrilor de șefii guvernelor celor patru puteri, pe ordinea de zi a conferinței figurează trei probleme: securitatea europeană și Germania, dezarmarea și dezvoltarea contactelor între Est și Vest. Participanții la ședință au aprobat această ordine de zi, precum și procedura de lucru.

V. M. Molotov propune ca discutarea problemelor puse în fața conferinței să înceapă cu un schimb general de păreri asupra direcțiilor Afacerilor Externe ale miniștrilor Afacerilor Externe de conferința de la Geneva a șefilor guvernelor. Această propunere nu întîmpină obiecțiuni.

În cadrul primei ședințe au mai luat cuvînt Pinay, MacMillan, V. M. Molotov și J. F. Dulles. S-a hotărît cu cea de-a doua ședință să aibă loc la 28 octombrie.

La propunerea lui A. Pinay, cei patru miniștri ai Afacerilor Externe au adresat președintelui Eisenhower o telegramă în care îi urează Eisenber însuși o ștință.

GENEVA 27 (Agerpres). — France Presse anunță că, în legătură cu situația parlamentară din Franța, a doua ședință a conferinței la Geneva prevăzută la început în mod excepțional pentru vineri dimineață pentru a se permite lui Pinay să plece la Paris la începutul după amiezii, a fost amînată ulterior pentru ora 15. Ea se va desfășura în lipsa ministrului de Externe francez, al cărui fotoliu va fi ocupat de Roland Mergerie, director pentru probleme politice în Ministerul de Externe francez. „Înapoierea la Geneva a lui Pinay va depinde de votul care va hotărî soarta guvernului francez”.

Guvernele trebuie să continue eforturile în scopul destinderii internaționale

Schimbul de păreri între oamenii politici din mai multe țări apăsătoare și rășăritene, intruniri la Lyon

LYON 27 (Agerpres). — Corespondentul special al agenției TASS transmite:

La primăria orașului Lyon a avut loc o întîlnire neoficială a unor oameni politici și activiști pe tărîm obște de dintr-o serie de țări apăsătoare și rășăritene, prezidată de Edouard Herriot, președintele de onoare al Adunării Naționale franceze. La această întîlnire au luat parte Pierre Cot și Emmanuel d'Astier de la Vigerie, deputați în Adunarea Națională franceză; Louis Vienney, ajutor de primar al orașului Lyon; I. G. Ehrenburg, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.; lordul Farrington, membru al Camerei Lordilor; sir Plummer, deputat în Camera Comunelor; Liu Nin-lin, membru al Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din țara Chinei; Riccardo Lombardi, deputat în parlamentul italian; Oskar Lange, membru al Consiliului de stat al R.P. Polone; Dominik Górdinski, deputat în Seimul polonez; dr. Posser, reprezentant al lui Heinemann, fost ministru al R.F. Germane.

După un schimb de păreri privind perspectivele îmbunătățirii continue a situației internaționale, participanții la conferință au adoptat următorul comunicat:

Oamenii politici din diferite țări din Est și Vest s-au intruniri la 25 octombrie la Lyon, sub președinția domnului Edouard Herriot, președintele de onoare al Adunării Naționale franceze.

În ajunul conferinței de la Geneva a ce-

lor patru miniștri ai Afacerilor Externe, ei atrag atenția opiniei publice mondiale asupra faptului că guvernele trebuie să continue eforturile întreprinse la conferința șefilor guvernelor celor patru mari puteri din Iulie a.c., în scopul destinderii încordării internaționale.

Este recunoscut că în actuala stare de lucruri, deși s-au întreprins eforturi care merită aprobare în vederea concilierii, tratativele vor fi grele și complicate și nu vor putea duce la reglementarea definitivă a tuturor problemelor litigioase. Însă, ei constată că cel puțin în ce privește un punct important și anume — reducerea armamentelor și controlul asupra acestei reduceri, pozițiile s-au apropiat atît de mult încît un acord cu privire la traducerea lui în viață poate fi realizat cît de curînd.

În problema securității europene, cei patru miniștri ai Afacerilor Externe, pornind de la proiectele prezentate de o parte sau alta în cursul lunilor precedente, trebuie să ajungă la un acord care să permită să se abordeze cu o mai mare eficacitate problema unificării Germaniei.

În sfîrșit, conferința trebuie să asigure normalizarea și dezvoltarea schimbului economic între toate țările din Est și Vest. Cei intruniri la Lyon își exprimă dorința ca guvernele, mergînd în întîmpinarea aspirațiilor opiniei publice mondiale, să pună capăt războiului rece și să meargă mai departe pe calea colaborării internaționale.

O importantă aniversare a școlii romînești

(Urmare din pag. 3-a)

niul științelor naturii, spiritul nou introdus la Academia Mihăileană de elementele ridicate din rîndul maselor a fost mai puțin zisat de boierimea feudală, cu atît mai mult cu cît ea însăși profita de pe urma transformărilor uriașe ce se petreceau în economie. De aceea, deși opoziția împotriva Academiei exista în cercurile marilor boieri din jurul lui Mihail Sturza încă de la înființarea ei, ea n-a avut prea mult, de suferit în primii ani de existență. Curînd însă după 1840, odată cu ascuțirea luptei de clasă, care vestea prin numeroase răscoale țărănești locale apropierea revoluției de la 1848, spiritul progresist al gândirii profesorilor și elevilor de la Academia începe să se manifeste și pe tărîmul social, prin luarea de poziție împotriva orînduirii feudale. La examenul de fine de an din 1842 un elev al Academiei, N. Ionescu, care va deveni mai tîrziu profesor la Universitate și va fi unul din susținătorii lui Kogălniceanu în lupta pentru unire și pentru reforma agrară, are curajul să recite în public, în fața domnitorului și a marilor boieri, poezia „Pe întîrcimul unui sat”, a lui Asachi, care demască exploatarea și a suprierea maselor țărănești de către nobilime. Semnele protestului ideologic și politic se înnuțesc în anul următor. Ion Ghica pune s'ntăruiri, în cursul său de economie politică, problema necesității ununii vamale cu Muntenia, ca treaptă pe drumul realizării unui rînd principalilor, în lecția introductivă la cursul de istorie națională. Kogălniceanu, folosind istoria după cuvintele lui Karamzin, astfel încît „să slujească de tîlcăciune vremii de față și de povătuire vremii viitoare”, infierăază aspru nedreptatea socială, huzurul celor cîteva familii privilegiate față de mizeria milioanelelor de asupriți.

Reacțiunea feudală se simte destul de puternică pentru a curma asemenea manifestări, prin suspendarea cursurilor lui Kogălniceanu și Ghica și prin măsuri represive împotriva acestora. Ea își dă însă totodată seama de primejdia pe care o prezintă înșiși existența Academiei Mihăileane și începe a-lacurle directe pentru desființarea acesteia. Este deosebit de semnificativă reacțiunea feudală cosmopolită își concentrează atacul împotriva predării în limba romînă, pretextînd că limba romînă n-ar avea capacitate suficientă pentru a exorima noțiunile științifice. De altfel, problema limbii de predare constituie și mai înalte un factor esențial în lupta dintre nou și vechi la Academia: încă din 1836 Mihail Sturza încearcă să neg-

posibilitatea predării în limba romînă, afirmînd că „neavînd toate aceste bogății (de exprimare) în limba noastră... este vederat că trebuie cineva în vremea de față să alege limba franceză, ca ea să se poată pretindea răspîndită și înștrăzată”. Asemenea prelește sînt invocate de boierii retrazați în mod periodic; comitetul academiic trebuie să argumenteze de fiecare dată netemeinicia lor, pe baza rezultatelor vîldite obținute de Academie. În 1843 Mihail Sturza numește o comisie care să propună o reformă școlară; ne dăm seama de spiritul acestei reforme dată amînit că la baza ei stă indicațiile date de consulul Neugebauer asupra sistemului prusac de învățămînt. Problema limbii romine ca limbă de predare în școlile medii și superioare este mereu discutată în anii următori, pînă cînd, în 1847, învățămîntul academic în limba romînă este desființat și înlocuit cu predarea în mai multe limbi străine (latina, greaca, franceza, germana, rusa); de fapt, numai în limba franceză, așa cum intenționase domnitorul Mihail Sturza încă în 1836. În același timp, reacțiunea la toate măsurile pentru a împiedica accesul la învățămîntul academic al elementelor progresiste, în care vedea o concurență primejdioasă la ocuparea funcțiilor de stat. Argumentele reacțiilor apar astăzi ridicole, ele dovedesc totuși spiritul retrograd feudal care domnea în organele de stat din Moldova în preajma revoluției din 1848. Într-un act prezentat în 1845 comisia de reformă școlară se cere ca de gimnaziu să beneficieze numai familiile ce posedă mijloace materiale, deoarece celelalte „nu se pot lipsi pe o îndelungată vreme de ajutorul copiilor lor” și „așteaptă cu nerăbdare ceasul în care ei, trecînd peste cruda copilărie, le vor putea da ajutorul trebuitor. Iată meseria sau breasia în care hrănesc”. În același an boier motiva în Adunarea obștească cererea ca dreptul de studii să fie deosebit după clasele sociale cu argumentul că „dobitoacele nu se hrănesc toate tot cu un fel de nutreț”. Un „Proiect pentru reorganizarea învățămîntului” din 1845 dezvoltă aceeași teză tipic feudală. Într-o formulare care va fi reluată textual de ofișul domnesc din 1847: „Dregățiile publice n-ar putea fi încredințate decît la oameni cu oarecare stare, pe cînd cealaltă parte a cetății n-are să dea la îndeplinirea negotului, a meșteșugurilor și a lucrării pămîntului, de un război, că dacă am da tot ceea învățatură tinerilor societății care se găsește în împrejurări deosebite, ar fi tot așa precum da a supune la una și aceeași hrană vietății de soieri deosebite”.

În 1846 domnitorul Mihail Sturza desființează sistemul stipendiilor, ceea ce înseamnă de fapt înlăturarea de la posibilitatea de a învăța a tuturor tinerilor din masele largi ale populației. Una din marile realizări cărora își consacrase activitatea Asachi și oamenii de bine din jurul său era astfel rămată. Se înțelege de aceea amărăciunea cu care Asachi comentează acest eveniment în broșura sa „Chestia învățaturii publice”: „Cîteva persoane... deprinse a considera dregătorile aducătoare de cîștig ca o cinemie privilegiată a familiilor mari, erau departe de a încuviința un sistem de învățatură publică, care îndănuia fără deosebire cu toate clasele cunoștințe pe acei avuți ca și pe cei săraci și de care aceștia din urmă deosebi se foloseau mai mult”. Asachi va mai încerca stăruitor în acești ani să salveze de la pierdere Academia, pînă la urmă însă își dă demisia din postul de referendar al școlilor, în semn de protest.

Actul reacționar al lui Mihail Sturza a fost posibil numai pentrucă avangarda ideologică a burgheziei progresiste era slabă, lipsită de sprijinul maselor populare, așa cum o va arăta întreaga desfășurare a mișcării revoluționare, din 1848 în Moldova. Totuși, învățămîntul în limba maternă pe toate treptele de învățămînt a rămas una din cererile cele mai insistente în programul revoluționarilor moldoveni. Venirea la domnie a lui Grigore Alexandru Ghica favoriză realizarea acestui deziderat. Între primele acte ale noului domnitor, el însuși adretea „partida națională” a progresiștilor revoluționari, este desființarea în 1849 a hibridului institut francez ce luase locul Academiei și alcătuirea unei comisii pentru reorganizarea învățămîntului în 1851. Pe baza propunerilor comisiei, în 1855 se definește noul sistem de învățămînt, care va fi aplicat de la începutul anului 1856. Pe lîngă școlile de învățămînt superior și mediu de masă prin reforma din 1948, de școala medie de băieți nr. 1.

Între profesorii Liceului Național găsim rume de mari savanți și cărturari ca B. P. Hajdu, Ion Garagiani, Gr. Cobăcescu, St. Micle, Petre Poni, H. Tiklin, Al. Philippi, G. Ibrăileanu, Calistrat Hogaș, Paul Bujor, D. Pompei, dintre care cei mai mulți au muncă devotată a lor și a multor altor dascăli, această școală a dat țării, în cei 120 de ani de existență, peste 6000 de absolvenți. În numeroase nume ale foștilor elevi de la Academia Mihăileană și Liceul Național identificăm figuri mari ale culturii și științei noastre; sînt scumpi întregului popor oameni ca actorul Matei Milo, filozoful Vasile Costea, poezii Dimitrie Anghel și Mihai Codreanu, filologul Al. Lambrior, istoricul Neculai Iorga, acad. Radu Cernătescu sau maestrul Mihail Sadoveanu.

Legislația școlară a lui Ghica va